Altın Yapboz

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Yapboz

Yavuz DEMİRKIRAN

Oliver sıcak açık kahverengi tenli, kısa dalgalı kestane kahverengi saçlı ve büyük ela gözlü meraklı bir çocuktu. Yumuşak yeşil hırkası ve yuvarlak gözlükleriyle dedesi Ray'i ziyaret etmeyi çok severdi. Güneşli bir öğleden sonra, dedesi Ray nazik, kırışık gülümsemesiyle, "Senin için özel bir hediyem var, Oliver," dedi. Oliver'ın çilli yuvarlak yanakları heyecanla kızardı ve acaba ne olabilir diye merak etti.

Dedesi Ray ahşap bir kutudan elini uzatıp altın bir yapboz çıkardı. Parçaları küçük güneşler gibi parlıyordu ve Oliver'ın aralıklı dişli gülümsemesi iyice genişledi. "Bu yapboz büyülüdür," dedi dedesi Ray yavaşça. "Her parça eklediğinde şekli değişir. Sabırlı olmalı ve desenleri aramalısın." Oliver başlamak için sabırsızlanarak başını salladı ve yapbozu mutfak masasına götürdü.

Oliver altın parçaları masaya döktü ve onları inceledi. Parlak ve pürüzsüzdüler ama ilk başta hiçbiri birbirine uymuyor gibiydi. Bir parçayı eline aldı ve bir köşeye sokmaya çalıştı ama girmedi. Kaşlarını çattı, biraz sinirlendi. "Bu zormuş," diye mırıldandı ama altın yapbozu çözmeye kararlıydı.

Oliver başka bir parça aldı ve onu zorla birincisine bastırdı ama küçük bir tık sesiyle dışarı fırladı. Tekrar tekrar denedi, parçaları yanlış yerlere sıkıştırdı. Küçük elleri gerildi ve ela gözleri sinirle kısıldı. "Neden olmuyor?" diye iç çekti ve yapbozu itti. Altın parçalar masada sessizce parıldayıp bekliyordu.

Tam o sırada yapbozdan minik, parlayan bir yaratık fırladı! Bu, canlı bir yapboz parçası şeklinde altın bir gövdesi ve parıldayan kehribar gözleri olan Pip adında küçük bir yapboz perisiydi. "Merhaba, Oliver!" diye cıvıldadı Pip, arkasında altın parıltılar bırakarak. "Sana yardım edebilirim. Parçaları zorlama. Nasıl kayıp şekil değiştirebildiklerini izle." Oliver şaşkınlıkla gözlerini açtı.

Pip masanın etrafında hızla döndü ve yapboz parçaları kıpırdayıp yeniden düzenlendi. "Gördün mü?" dedi Pip neşeyle. "Yapboz esnek ve sen de öylesin! Birbirine uyan desenleri ve şekilleri ara." Oliver derin bir nefes aldı ve yavaşladı. Parçalara dikkatle baktı, bazılarının kenarlarının kıvrımlı, bazılarının düz olduğunu fark etti.

Oliver dalgalı kenarlı bir parça aldı ve ona uyan kıvrımlı başka bir parça buldu. Tam olarak birbirine geçtiler! Gülümsedi ve içinde küçük bir umut kıvılcımı hissetti. Pip minik küt kollarını çırptı. "Başarıyorsun!" Oliver zorlamadan farklı parçalar denemeye devam etti. Yapboz yeni bir şekil almaya başladı ve Oliver sabrıyla gurur duydu.

Ama sonra yapboz yine değişti! Parçalar kaydı ve şekil farklılaştı. Oliver bir an sinirlendi ama Pip'in sözlerini hatırladı. Sakin kaldı ve yeni desenler aradı. Keskin köşeli bir parça buldu ve benzer açılı bir parçayla eşleştirdi. Her dikkatli denemeyle yapboz büyüdü.

Oliver'ın sabrı güçlendi. Acele etmedi, hiçbir şeyi zorlamadı. Renkleri ve şekilleri inceledi ve altın parçaların küçük gruplar oluşturduğunu fark etti. Bazı parçaların iki çıkıntısı, bazılarının iki çukuru vardı. Bir dedektif gibi eşleştirdi. Pip yakınlarda süzülüyor ve neşeli parıltılarla onu cesaretlendiriyordu.

Oliver daha fazla parça ekledikçe yapboz yine şekil değiştirdi ama bu sefer hazırdı. Düşüncesini esnetti ve yeni bir fikir denedi: bir parçayı ters çevirdi ve şaşırtıcı bir yere uyduğunu gördü. "Esnek düşünme!" diye kıkırdadı Pip. Oliver güldü, aralıklı dişli gülümsemesi parladı. Esnek olmanın yapbozu sinir bozucu değil daha eğlenceli yaptığını fark etti.

Oliver daha da yavaşladı, sakin nefes aldı. Tüm yapboza baktı ve bir desenin belirdiğini gördü: dönen bir yıldız şekli. Bir parça aldı ve nazikçe yerleştirdi, tam oturdu. Dedesi Ray sandalyesinden izliyordu, sıcak kahverengi gözleri parıldıyordu. "Harika gidiyorsun, Oliver," dedi. "Sabır ve desenler anahtardır."

Oliver içinde sıcak bir parıltı hissetti. Artık parçaları zorlamıyordu; yapbozla birlikte çalışıyor, onun yol göstermesine izin veriyordu. Farklı fikirler denedi ve esnek kaldı. Her parça tatmin edici bir sesle yerine oturdu. Pip etrafında dans ediyor, altın parıltılar bırakıyordu. Oliver'ın çilli yuvarlak yanakları mutlu bir dikkatle kızarmıştı.

Sonunda Oliver son parçayı yerleştirdi. Altın yapboz güzel, parıldayan bir desenle ışıldadı! Işıkla taşan büyülü bir yıldız gibi görünüyordu. Pip sevinçle döndü ve dedesi Ray ellerini çırptı. "Çözdün, Oliver! Sabırlı ve esnek kaldın ve desenleri buldun." Oliver gururla parladı, sıkı çalışması ve yeni arkadaşıyla gurur duydu.

Oliver problem çözmenin bir yapboz gibi olduğunu öğrendi: bazen farklı fikirler denemeli ve sakin kalmalısın. Dedesi Ray'e sarıldı ve Pip'e yardımı için teşekkür etti. "Yapbozu saklayabilirsin," dedi dedesi Ray. "Ve unutma, bir şey zor olduğunda yavaşla ve desenleri ara. Esnek düşünme her zorluğu eğlenceli yapar."

Oliver altın yapbozu yeşil sırt çantasına koydu, yeni maceralara hazırdı. Sabır ve esneklikle karşısına çıkan her yapbozu çözebileceğini biliyordu. Pip el sallayarak veda etti ve yine geleceğine söz verdi. Oliver aralıklı dişli gülümsemesiyle gülümsedi, gururlu ve mutlu hissediyordu. Büyülü yapbozunu arkadaşlarına göstermek ve öğrendiklerini paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

O günden sonra Oliver her soruna sabırla ve açık bir zihinle yaklaştı. Desenler aradı, yeni fikirler denedi ve esnek kaldı. Altın yapboz, sakin kalmanın ve yeni şekillerde düşünmenin problem çözmeyi neşeli bir maceraya dönüştürdüğünün değerli bir hatırlatıcısı olarak kaldı. Ve bazen, şanslıysanız, minik bir yapboz perisi yolunuzda size yardım etmek için ortaya çıkabilir.